

An impressionistic painting of railway tracks receding into the distance. The brushstrokes are thick and textured, with a palette dominated by earthy browns, greys, and muted blues. The sky is rendered with soft, blended colors, suggesting a hazy or overcast day. The overall mood is contemplative and atmospheric.

Ιωάννης Τσιουράκης

Δρομολόγια τρένων

Θεσσαλονίκη 2011

Δρομολόγια Τρένων

Δρομολόγια Τρένων

Επιμέλεια: **Ιωάννης Τσιουράκης**

Copyright: **Ιωάννης Τσιουράκης, Θεσσαλονίκη 2011**

ηλεκτρονική διεύθυνση: <http://hxosplagiosmonos.blogspot.com>

e-mail: ioannis_t@yahoo.gr

ISBN: 978 - 960 - 92865 - 6 - 5

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της Ελληνικής Νομοθεσίας ((Ν.2121/1993, άρθρο 51, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις Βέρνης - Παρισιού, που κυρώθηκε με τον Ν. 100/1975 περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής άδειας του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Ιωάννης Τσιουράκης
Δρομολόγια τρένων

Θεσσαλονίκη 2011

ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

Βιβλία:

Ήχος Πλάγιος. Μόνος..., ποίηση, εκδόσεις Μπαρτζουλιάνος, 2008

Στον χτύπο επάνω της καρδιάς, ποίηση, Θεσσαλονίκη, 2010

Τα γράμματα της Υβόννης, νουβέλα, εκδόσεις Δρόμων, 2010

e-book:

Αίθουσα αναμονής – Εισιτήρια, , ποίηση, Θεσσαλονίκη, 2010

Ήχος Πλάγιος. Μόνος... γραφή δεύτερη, ποίηση, Θεσσαλονίκη, 2010

Υποσχέσεις του Φθινοπώρου, ποίηση, Θεσσαλονίκη, 2010

Οι άνεμοι του καλοκαιριού, ποίηση, Θεσσαλονίκη, 2011

Οι νύχτες με σένα, ποίηση, Θεσσαλονίκη, 2011

Δρόμοι Παλιοί, ποίηση, Θεσσαλονίκη, 2011

Δρομολόγια τρένων, ποίηση, Θεσσαλονίκη, 2011

της Νίκης, πάντοτε
που μ' αγαπάει και αγαπώ

Χάνομαι μες στους ανθρώπους

τακτικός μετανάστης αστικού κέντρου
μαζεύω στις αποσκευές
λέξεις, εικόνες, αναμνήσεις
λίγα ρούχα σιδερωμένα τακτικά
και ξεκινάω

σφυρίζουν τα τρένα
ετοιμάζονται για το μοναχικό τους ταξίδι
σε μια διαδρομή πεπατημένη
μονότονη

έχουν το μελαγχολικό τραγούδι του ανέμου
φυλαγμένο στα σπλάχνα τους

το πέρασμα του χιονιού
το δάκρυ κάποιου παιδιού
της γυναίκας που χώρισε και φεύγει
εκείνου που εγκαταλείπει
του στρατιώτη
του παράνομου φιλιού

και του γλυκού

αλυχτούν οι ράγιες στο πέρασμα του
παραδομένες στο βραδινό παγετό του χειμώνα

τρέχουν κι όλο τρέχουν
σέρνοντας μαζί τους εικόνες και σκέψεις
σέρνοντας μαζί τους ελπίδες
κομματιάζοντας τες
γλιστρούν στα στήθη τους τα φώτα των σταθμών.

Κομοτηνή, καλοκαίρι 1963
της Αγίας Παρασκευής

στέκουν παράμερα τρεις στρατιώτες
η μουσική από το κεντράκι πλάι στο σταθμό
συδαυλίζει τους πόθους

ρίχνει κάτω τον μπερέ του ο πιο μικρός
και χορεύει
βγαίνει απ' τα στήθη του η μοναξιά
η ερημιά του χωριού
ο σεβντάς
το φως της ψυχής του

στο τέλος του τραγουδιού
έχει γονατίσει
περήφανος
τα δάκρυα στα μάτια να κυλάνε
ποτίζοντας τα δεκαεννέα του χρόνια.

Το νοτισμένο τζάμι
παραμορφώνει τα πρόσωπα και την κίνηση τους
μοιάζουν να γέρνουν στο πλάι όσοι φεύγουν
όσοι έρχονται
να έχουν δακρυσμένα τα μάτια
μουσκεμένες αποσκευές.

Σταθμός Πελοποννήσου, φθινόπωρο 1972

κοφίνια και μπαγκάζια στοιβαγμένα
ψιχαλίζει
ο σταθμάρχης ετοιμάζει τις ταμπέλες του
τα κλειδιά των γραμμών γρυλλίζουν περιμένοντας

πλησιάζει μια νέα γυναίκα
ντυμένη στα μαύρα

το τρένο παλιό, κουρασμένο
πιο πολύ εκείνη
γέρνει στο πλάι καθώς περπατάει
ρυτιδωμένη από τον ήλιο του χωραφιού

κάθισε στο διπλανό κουπέ
μούσκεψε το τζάμι

από το βλέμμα
απ' την ψιχάλα
ποιος γνωρίζει να πει

κουβέντα δεν είπε
άφησε το βλέμμα
κι αφέθηκε μαζί του να χαθεί.

Όλο χορεύουν τα τρένα
καθώς έρχονται
καθώς φεύγουν
ζαλίζοντας γλυκά όσα κουβαλούν.

Διδυμότειχο, Μάρτιος 1979
οτομοτρής για Θεσσαλονίκη

έχω γύρει στο πλάι
μεθυσμένος απ' το κούνημα
τυλιγμένος από τη ζεστασιά του πανωφοριού
ακούω τον κουλουρά που φωνάζει
δίνει και τυρί με το κουλούρι
παίρνω ένα

δεκατρείς ώρες ως το τέλος
και πρέπει να κοιμηθώ

αφήνομαι πάλι στη μέθη του κουνήματος
μ' επαναφέρει ο ελεγκτής
ακυρώνει τα εισιτήρια και χάνεται
αφήνοντας πίσω του
μιαν επαρχία
που ντύθηκε τα καλά της για να ταξιδέψει.

Ατάραχα ταξιδεύουν
δίχως ονόματα, αριθμούς μονάχα
που κανείς δεν ρωτάει
κανείς δεν συγκρατεί
κανείς δε θυμάται μετά την αποβίβαση

ατάραχα τα βλέμματα
κι οι σιωπές
οι αποστάσεις που τους μοιάζουν.

Θεσσαλονίκη, Ιούλιος 1987

απόβραδο
φωτιές ζώνουν την πόλη
και η ζέστη πυρώνει τις αισθήσεις
νιώθω την ανάγκη να φωνάξω
βρίζω μονάχα

η ατμόσφαιρα πνιγμένη
από οσμή καμένου ξύλου
στάχτη
και βλέμματα τρομαγμένα

ο κόσμος που καίγεται
κι ο κόσμος που φεύγει

ζωή σ' επανάληψη
Σείχ Σου
δέκα χρόνια μετά.

Κι όλα τους υπομονετικά
προσεύχονται θαρρείς
να φθάσουν στον επόμενο τους προορισμό
κι από εκεί στον επόμενο, στον επόμενο
αφήνοντας πίσω τους εποχές και χρόνια
πρόσωπα χαρούμενα και λυπημένα
παίρνοντας ελάχιστα μαζί τους
να τα βγάλουν σε μίαν άλλη στεριά
και όπως ο Ιωνάς
μίαν άλλη ζωή κερδισμένη να ζήσουν.

Σταθμός Λιτοχώρου, Χριστούγεννα 1991

μ' ένα φύλλο αδείας στα χέρια
ξεκινούν για την προσωρινή τους απόλυση
δεκαοχτώ, είκοσι, είκοσι δύο χρονών
παιδιά αμούστακα

χαρούμενα που άφησαν πίσω άρβυλα
παγωμένους θαλάμους
διαταγές, σκοπιές κι αγγαρείες

δύο μέρες μετά θα ξυπνήσουν
πρόσωπα αξύριστα
λυπημένα για την ώρα της επιστροφής

αβάσταχτη η αναμονή στον σταθμό
κλέβει κι άλλα χρόνια
περισσότερα ακόμα το βαγόνι καθώς πλησιάζει

όρκος, δρομολόγιο κανένα να μη περάσει από εκεί
κι η απόλυση λύτρωση
πριν τη βουτιά στη ζωή.

Αργά τις νύχτες ταξιδεύω
σ' εκείνους του έρημους σταθμούς
πότε με μισόκλειστα μάτια
πότε
με τις εικόνες να κυλάνε στα μάτια.

Αλεξανδρούπολη, Δεκέμβριος 1995

έχουν τα πάντα παγώσει
δε βγαίνουν παραέξω οι σκέψεις
τα δάκρυα πιρουνιάζουν τα μάτια πριν βγουν

για ένα χαρτί ήρθα
ακόμα κοντά της με κρατάει η πόλη ετούτη

στο παράθυρο
έχουν εικόνες προηγούμενων σταθμών παγώσει
κλείνω αυτά τα μάτια τα πονεμένα από το κρύο

μαθαίνω από τώρα να περιμένω
όσα φέρνουν
κι όσα παίρνουν μαζί τους τα τρένα

άμεση η επιστροφή

κι η μισή ζωή
πάνω στις ράγες
μετράει χρόνια κι αποστάσεις.

Είμαι οι στρατιώτες
που δεν τέλειωσαν ακόμα τη θητεία
οι έρημοι σταθμοί
οι κουρασμένοι ταξιδιώτες
τα παγωμένα κλειδιά των σταθμών
οι σκονισμένοι σταθμάρχες
οι παλιές μηχανές.

Σταθμός Λαρίσης, σήμερα

επιστρέφω συχνά ώστε πάλι να φύγω
μέχρι να μη χρειάζεται πια

κι όσα είχαν στις αποσκευές τους τα τρένα
τα έφεραν σε τούτο τον σταθμό

δεν περιμένω πια
αποχαιρετώ μονάχα
ανάμεσα σε σφυρίγματα
ανακοινώσεις
πρόσωπα λυπημένα που αποχαιρετούν
χέρια που κουνιούνται
κι υποσχέσεις επιστροφής

Πέφτει στο πλάι ο μπερές
λάσπωσε απ' τη βροχή η στολή
μούσκεψαν τα άρβυλα

ένα τρένο πίσω θα με φέρει
ίδιο μ' εκείνο που με παίρνει
μα δε μ' αλλάζει

κι είναι πάντα
τα δάκρυα μου η βροχή
στο τζάμι επάνω
που ζωγραφίζουν γελώντας τα παιδιά.

**πίνακας εξωφύλλου: Suzanne Kay
into the station**

Ο Ιωάννης Τσιουράκης γεννήθηκε τον Οκτώβριο του 1976 στο Koersel, μια μικρή πόλη στην επαρχία της Λιμβουργίας, στη Φλάνδρα του Βελγίου.

Ήταν ακόμα σε πολύ μικρή ηλικία όταν η οικογένεια του επέστρεψε στην Ελλάδα.

Μεγάλωσε στη πόλη της Θεσσαλονίκης όπου και έζησε μέχρι το 2000 για να επιστρέψει και πάλι το 2006.

Στα χρόνια της απουσίας του έζησε στην Κομοτηνή και τη Σάμο, από τις οποίες έφυγε πλημμυρισμένος εικόνες, αρώματα κι ανθρώπους.

Από το 1999 ποιήματα του δημοσιεύονται στα έντυπα λογοτεχνικά περιοδικά «Εξώπολις», «Απόπλους», «Ρωγμές» και «Πάροδος», στο ηλεκτρονικό περιοδικό «Στάχτες» όπως και στην ιστοσελίδα «Ανεμολόγιο».

Έχει γράψει τραγούδια για το παιδικό Θέατρο.

Έχουν δημοσιευθεί τα βιβλία του: «**Ήχος Πλάγιος. Μόνος...**» ποίηση 2008, «**Στον χτύπο επάνω της καρδιάς**» ποίηση 2010, «**Γα γράμματα της Υβόννης**» νουβέλα 2010.

Και τα e-book: «**Αίθουσα αναμονής – Εισιτήρια**» ποίηση 2010, «**Ήχος Πλάγιος. Μόνος... γραφή δεύτερη**» ποίηση 2010, «**Υποσχέσεις του Φθινοπώρου**» ποίηση 2010, «**Οι άνεμοι του καλοκαιριού**» ποίηση 2011, «**Οι νύχτες με σένα**» ποίηση 2011, «**Δρόμοι παλιοί**» ποίηση, 2011, «**Δρομολόγια τρένων**» ποίηση, 2011.

Από τον Απρίλιο του 2007, διατηρεί στο διαδίκτυο το ιστολόγιο «**Ήχος Πλάγιος. Μόνος...**». <http://www.hxosplagiosmonos.blogspot.com>

ISBN: 978 - 960 - 92865 - 6 - 5